Když se mluví o hnutí nebo jen o růstu církve, u některých věřících to vyvolává neklid. Rychlý růst prý plodí nezralé nebo nekvalitní ovoce. Občas jsem slyšel přirovnání k rychlené zelenině, která není tak dobrá a zdravá, jako když se nechá růst přirozeně. Dokonce rychlé množení buněk může být chorobné − jako rakovina… Rozvažuj prosím spolu se mnou. Ano, hlávkový salát potřebuje určitou „normální“ rychlost růstu, aby byl zdravý. Kdybychom ovšem růst takového salátu zpomalili, bude zdravější a kvalitnější? Pochybuji.

Zpomalený růst rozhodně není zárukou větší kvality!

Pokud jde o růst církve jako celku (nebo přímo o hnutí), kladu si otázku:

Jaká je „normální“ rychlost zdravého růstu církve?

Posledních třicet let u nás naznačuje, že přírůstky nových věřících se ve sborech pohybují mezi nulou a pěti procenty za rok. V padesátičlenném společenství ročně přibudou nula až dva (nebo tři) noví lidé. Někde za některý rok přijde k Pánu i pět nových lidí, což je skvělý růst 10 %. Z dlouhodobého pozorování českého evangelikálního prostředí se ovšem nezdá, že by úhrnný počet věřících nějak významně rostl. Naopak, slyšíme o městech a obcích, kde před lety „něco bylo“, a teď jsou ta místa na evangelikální mapě zase bílá. Případní tamní věřící za společenstvím raději dojíždějí do větších měst.

Jaká je „normální“ rychlost růstu církve? Bylo by příliš rychlé, kdyby věřící v padesátičlenném sboru průměrně přivedli k Pánu Ježíši deset lidí za rok? Tedy 20 %? A proč by každý průměrný věřící nemohl do roka přivést k Pánu Ježíši aspoň jednoho dalšího člověka? Co by na tom bylo nezdravě rychlé?
Když se podíváme na začátek knihy Skutků apoštolů nebo na některá historická i současná místa, kde je hnutí, tamní lidé by nám řekli, že když jeden věřící získá jen jednoho nového člověka za rok je to růst nepřijatelně retardovaný (zpomalený). „Ty se spokojíš, že jsi přivedl k Ježíši jen jednoho člověka ročně? Kde je tvoje oddanost Pánu Ježíši?“ řekl by mi indický přítel Alex Abraham.

Zatím byla řeč o růstu počtu. S novými lidmi ovšem neoddělitelně souvisí otázka, kdo a jak se o ty nové lidi postará! Celkem vžitá představa: „Jedno setkání za týden, kde se vyučují základní pravdy Písma.“ Je tohle zdravý standard péče o nového člověka?
Alex ze své zkušenosti s tisíci lidí, říká, že

Co se ti noví naučí DĚLAT za první tři měsíce po svém obrácení,
to pravděpodobně budou předávat dalším po zbytek života.

Proto Alex usiluje setkávat se s novým věřícím nejlépe každý den! Nebo mu dodává konkrétní podněty k růstu aspoň třikrát týdně.

„Co vy v Evropě děláte tři měsíce,
je možné kvalitně zvládnout za tři týdny,“

řekl mi s úsměvem požehnaný Boží muž. „Chce to hodně modliteb a krátký cílený kontakt několikrát týdně…“
Hm, jsou ti noví věřící na různých kontinentech nezdravě „rychlenou zeleninou“? Není spíš ta naše evropská praxe nepřirozeně omezená? Ať už pohodlím nebo strachem uměle zpomalená či úplně zastavená?
Rozumím… Žijeme v uspěchané době, lidé mají náročná zaměstnání, rodiny atd. Uvažuji ale, jak tohle zdůvodnění obstojí před Pánem církve, který za nás obětoval svůj život? A tak před Jeho tváří zápasím o odpověď nikoli primárně na otázku „jak urychlit hnutí“, ale především jak u nás odstranit překážky; překážky přirozeného a účinného předávání evangelia i při tom náročném způsobu života, a taky jak odstranit překážky růstu nových věřících a jejich okamžitého zapojení do získávání dalších.

Když do svého kalendáře nemůžeme už nic přidat, musíme na prvním místě

přehodnotit své priority. Pak možná některé aktivity ubereme! Pravděpodobně ubereme i aktivity křesťanské povahy, které přímo neslouží lidem tam venku! Tak si vytvoříme prostor se s radostí a svobodně věnovat kriticky důležité záchraně lidí kolem.
Je pro mě nádherné slyšet, že někteří taková rozhodnutí udělali. A to i křesťané z podnikatelských sfér, různí vedoucí ve firmách i lidé s rodinami. Přál bych Ti vidět bratra, který po desítkách let od svého uvěření konečně přivedl k Pánu Ježíši kolegu z práce. Byl z toho neuvěřitelně nabitý Boží silou; a spolu s tím svým novým věřícím hned přemýšlel, jak posloužit dalším.

Pane Ježíši, fascinuje mě Tvoje vyjádření vůči nebeskému Otci, které jsi řekl ve chvíli své největší úzkosti: Ne moje, ale Tvá vůle ať se stane…